

ಅಕ್ಷಗೆ ಗಾಯದಾಗ ಮತ್ತಾ ಜಡ್ವಾವಲ !

ಶ್ರೀ ಕರನಗೌಡ ಪಾಟೀಲ, ಪಟ್ಟಾಳ

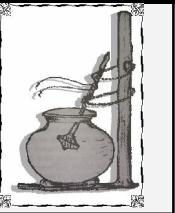
“ನಮ್ಮ ಆಕಳ ಈದು ಒಂದ ವಾರ ಆತ್ತಿ, ನಿನ್ನೇ ನೋಡಿದೆ, ಕಚ್ಚಿ ಹತ್ತ ಬಾಪುಬಂಧ್ಯಾತ್ಮಿ ಕಂಪಗಾಗ್ರಹಿತಿ, ನಡುವೆ ತೂತು ಬಿಧ್ಯು ಹುಳಾ ಘಚು ಘಚು ಅಂತಾವಿ. ಈ ಹುಳಾ ಗಾಯದಾಗ ಯಾಕ್ ಅಕ್ಷಾವಿ, ಹುಳಾ ಆಗಲ್ಲಂಗ್ ಏನ ಮಾಡಬೇಕ್? ಮತ್ತ ಹುಳಾ ಆದಮ್ಮಾಗ ಏನ ಮಾಡಬೇಕ್?”

ಈ ನೋಡಿ, ಶ್ರೀ ಕರನಗೌಡೆ, ದನದೊಳಗ ಅಥವಾ ನಾಯಿಯೊಳಗ ಈ ಹುಳದ ಸಮಸ್ಯೆ ಇಂದಿನದಲ್ಲ. ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಇನ್ನೂ ಬಗೆಹರಿದಲ್ಲ. ಮೊದಲಿಗೆ ಈ ಹುಳಾ ಅಂದ್ರೆ ಏನು ಮತ್ತು ಅವು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳೋಣ.

ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಹಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೇಳುವುದುಂಟು, “ದೇವರಿಲ್ಲದ ಜಾಗೆ ಸಿಗಬಹುದು ಆದರೆ ನೋಣ ಇಲ್ಲದ ಜಾಗ ಹುಡುಕುವುದು ಕಷ್ಟ”. ಅಂದರೆ ನೋಣವು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ದನ ಕರುಗಳು, ಕೊಟ್ಟಿಗೆಗಳು ಹಾಗೂ ಸುತ್ತಲಿನ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಚ್ಛತೆ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲಿಂದುವರೆಗೆ ನೋಣಗಳು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆನೆ ಇರುತ್ತವೆ. ನೈರ್ಮಲ್ಯವಿಲ್ಲದ ಪ್ರದೇಶವು ಅಥವಾ ಪ್ರಾಣಿಯು ನೋಣಗಳನ್ನು ಬಹುಬೇಗನೆ ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತವೆ. ಹೊಲಿಸಿನತ್ತ ಬರುವ ನೋಣಗಳು ಅಲ್ಲಿನ ಕೊಳೆಯುವ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಸಂಸಾರ ಹೂಡುತ್ತವೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ದನಕರುಗಳ ಮೇಮೇಲೆ ಗಾಯಗಳಾದಾಗ ಆ ಸಾವ್ರದತ್ತ ಧಾವಿಸಿ ಗಾಯದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳುವಂತೆ, ನೋಣಗೆ ಕುಳಿತ ಜಾಗಿಯಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಮೊಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಇಡುವ ವರದಿಯಂತೆ. ಅಥವಿಷ್ಟೇ ನೋಣವು ಗಾಯದಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಇಡುತ್ತವೆ. ಮೊಟ್ಟಿಗಳು ಒಡೆದು ಲಾವಾರ ರೂಪದ ಚಿಕ್ಕ ಹುಳಿಗಳು (ಮ್ಯಾಗೆಟ್ಸ್) ಗಾಯದ ಒಳಗಡೆ ಬೆಳೆಯ ತೊಡಗುತ್ತವೆ. ಗಾಯದ ಒಳಗಿನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಮಾಂಸ ಖಂಡಗಳನ್ನು ಯಥೇಚ್ಚಿವಾಗಿ ಮೇಯ ತೊಡಗುತ್ತವೆ. ಇದು ಆಯಾ ಪ್ರಾಣಿಗೆ ಸಹಿಸಲಾರದ ನೋವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ.

“ಕಡೆನೋಲಲು” ಅಂಕಣ

ಹೈನುಗಾರಿಕೆ ಪುರತ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಪರಹಾರ ಚರ್ಚಿಸುವ “ಕಡೆಗೋಲಲು” ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅಂಕಣವಿದು. ಓದುಗರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವುದೇ ಪ್ರತಿಕೆಗೆ ಬರೆದ ಕೇಳಬಹುದು. ಪ್ರತಿಕೆಯ ಮಂಬರುವ ಸಂಚಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತಳ್ಳರಿಂದ ಪಡೆದ ಮಾಹಿತಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗುವುದು. – ಸಂ.

ವಿವರಿತ ನವೆಯಂಟಾಗಿ ಆ ಭಾಗವನ್ನು ಗೊಡೆಗೊ ಅಥವಾ ಕಂಬಗಳಿಗೊ ತಿಕ್ಕಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತವೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಮತ್ತಪ್ಪ ಗಾಯಗಳಾಗುವ ಸಂಭವವಿರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಕರನಗೌಡೆ, ನಿಮ್ಮ ಆಕಳಿನಲ್ಲಿ ಮೂತ್ರ ಬರುವ ಜಾಗೆ ಅಥವಾ ಕಚ್ಚಿಯ ಬಳಿ ಗಾಯವಾಗಿ ಹಂಚು ಬಿದ್ದಿದೆಯಂದರೆ ಒಂದು ಮಾತು ಸ್ವಪ್ಷ. ಕರು ಹಾಕಿದ ನಂತರ ಆಕಳಿನ ಹಿಂಭಾಗದ ಸ್ವಪ್ಷತೆಯನ್ನು ನೀವು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ರಕ್ತ ಮಾಸದ್ವರದ ಗಲೀಜು ಕಾಗೆ - ಗೊರವಂಕದಂತಹ ಪ್ರಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡಿದೆ. ಆ ಪ್ರಕ್ಕಿಗಳು ಕುಕ್ಕಿ ಗಾಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿವೆ. ಆ ಗಾಯವನ್ನು ನೀವು ಗಮನಿಸಿಲ್ಲ. ಗಾಯದ ಮೇಲೆ ನೋಣಗಳು ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿವೆ. ಎಷ್ಟು ಆಳಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟು ಆಳದಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿವೆ. ಆ ಮೊಟ್ಟಿಗಳು ಒಡೆದು ಸ್ವಾಷಾ ಭಾಲದ ಹುಳುವಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯ ತೊಡಗಿವೆ. ಆಕಳಿನ ದೇಹದ ಆ ಭಾಗದಿಂದಲೆ ತಮ್ಮ ಆಹಾರವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ದಪ್ಪಗಾಗುತ್ತ ಹೋಗಿವೆ. ಒಂದೊಂದು ಸಾರಿ ಜುರುಮರಿ (ಮಂಡಕ್ಕಿ-ಸೂಸಲ) ಯಷ್ಟು ದಪ್ಪಗಾಗುವುದುಂಟು.

ನೀವು ಈಗ ಮಾಡಬೇಕಾದುದಿಷ್ಟೇ, ಗಾಯವನ್ನು ಮೋಟ್ಟಾಶಿಯಂ ಪರಮಾಂಗನೇಂಟ್ ದ್ರಾವಣ (ಅತೀ ತಿಳಿಗುಲಾಬಿ) ದಿಂದ ಚನ್ನಾಗಿ ತೊಳೆಯಬೇಕು. ಶುಭ್ರವಾದ ಹತ್ತಿ ಬಟ್ಟೆಯಿಂದ ಒರಸಿ ಒಣಿಸಬೇಕು. ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಆಯಿಲ್ ಆಥ ಟರ್ಪೆಂಟೈನ್ ಅಥವಾ ಕಾಬ್ರನ್ ಬೆಂಕ್ರೆಕ್ಲೋರ್ಡ್ ದ್ರಾವಣವನ್ನು ಹತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಎದ್ದಿ ಗಾಯದ ಒಳಗೆ ಪ್ರಾಕ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಒಂದೆರಡು ದಿನ ಮಾಡುವಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಹುಳಿಗಳು ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಈ

ಜಿಷ್ಟಗಳು ಉರಿತವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅವು ಗಾಯದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಬಹಳಪ್ಪು ಹುಳುಗಳು ಸತ್ತಮೋಗಿರುತ್ತವೆ. ಪ್ರತಿದಿನ ಈ ಬ್ಯಾಂಡೇಜನ್ಸ್ ಬಿಜ್ಜಿದಾಗ ಜಿವ್ಯಾಂಟ್‌ದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಹುಳುಗಳನ್ನು ಕೈಯಿಂದ ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕು. ಜಿಷ್ಟಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಮಲಾಮುಗಳಲ್ಲಿ ಹುಳುನಾಶಕ, ಬ್ಯಾಂಡೇರಿಯಾನಾಶಕ ಹಾಗೂ ಶಿಲೀಂದ್ರನಾಶಕ ಸತ್ತಮುಳ್ಳ ಅನೇಕ ಜಿಷ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದುದನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡು, ಡ್ರೆಸಿಂಗ್‌ಗಾಗಿ ಬಳಸಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಗಾಯದ ಹಾಗೂ ಹುಳುಗಳ ಪ್ರಮಾಣಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಹತ್ತರಿಂದ ಹದಿನ್ಯೇದು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಗಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಗುಣ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬಿದ್ದಲ್ಲಿ ಪಶುವೃದ್ಧರು ನೋವು ನಿವಾರಕಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು.

ದನಗಳಲ್ಲಿ ಹುಳುಗಳ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗೆಹರಿಸಲು ಇರುವ ಉಪಾಯಗಳಿಲ್ಲವು ಸರಳವೇ ಇವೆ. ಆದರೆ ಅನುಸರಿಸಲು ನಷ್ಟಿಸಲಾಗಿ ಇರುವ ಅಲಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಇದು ಬಗೆಹರಿಯಲಾರದ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿಯೇ ಮುಂದುವರೆದಿದೆ. ಮೇಲನೆಯದಾಗಿ ನೋಣಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯ ನಿಯಂತ್ರಣ. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿರ್ಮಾಳಿಸಲನ್ ವಾಡಲಾಗದಿದ್ದರು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಪ್ಪು ನೋಣಗಳ ಸಂತಾನಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಅಡ್ಡಿಮಾಡಬೇಕು. ಸ್ವಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಕೊಳೆಯುವಂತಹ ಸಾವಯವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಜೈವಿಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ದೂರದಲ್ಲಿ ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡುವುದು. ದನಗಳ ಮೈಯನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನ ತಿಕ್ಕುವುದು. ದನಗಳ ಮೈತೋಳಿಯುವಾಗ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದು. ಒಂದು ವೇಳೆ ರಕ್ತ, ಮಾಂಸ, ಕೀವು ಅಥವಾ ಚರ್ಮ ಹರಿದದ್ದು ಕಂಡುಬಂದರೆ ತಕ್ಷಣವೇ ಆ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಪ್ರಥಮೋಪಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಗಾಯ ತೋಳಿದ ನಂತರ ನೋಣಗಳನ್ನು ವಿಕರ್ಷಿಸುವ (ಬೆಂಡಿಸುವ) ಎಣ್ಣೆ ಮಲಾಮುಗಳನ್ನು ಬಳಸಬೇಕು. ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಬೇವಿನ ಎಣ್ಣೆ, ಹೊಂಗೆ ಎಣ್ಣೆ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಲೇಪಿಸಬೇಕು. ವಾಣಿಜ್ಯಿಕವಾಗಿ ಅನೇಕ ಜಿಷ್ಟ ಕಂಪನಿಗಳು ನಾನಾ ತರಹದ ಮಲಾಮುಗಳು, ಸಿಂಚರಕಗಳು (ಸ್ಟ್ರೋಯರ್)

ಮತ್ತಿತರೇ ನೋಣ ನಿವಾರಕ ಅಥವಾ ನಿರೋಧಕ ಅನುಕೂಲಕರ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಮಾರುತ್ತಿವೆ. ಪಶುವೃದ್ಧರ ಸಲಹಿಯ ಮೇರೆಗೆ ಅಂತಹುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು.

ಈ ಎಲ್ಲ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶಗಳು ಎಂದರೆ ಗಾಯದ ಮೇಲೆ ನೋಣ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

ಸೀಳು ಗೊರಸಿನ ಆಕಳು, ಎಮ್ಮು, ಎತ್ತು, ಕುರಿ ಆಡುಗಳಲ್ಲಿ “ಕಾಲು ಮತ್ತು ಬಾಯಿ ಬೇನೆ” ರೋಗ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಗೊರಸುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ನೀಗ್ರೋಫ್ಲೆಗಳಾಗಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ರೋಗ ಕ್ರಿಮಿ (ವೈರಸ್) ಸಹಿತ ಇರುವ ದ್ರವವು ತುಂಬಿ ಒಡೆದಾಗ ಗಾಯಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎರಡು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಅಂತಹ ಗಾಯಗಳು ಹುಳು ಬಿದ್ದಗಾಯಗಳಾಗಿ ಮಾಪಾಡಾಗುತ್ತವೆ. ಏಕ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರೋಗ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು, ಸುಲಭವಾಗಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳಿದ ಜಾಗೆಯಲ್ಲಿ ಹುಳ್ಳಿಗಳಾಗುವುದು ಒಂದು ಕಾರಣ. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳತ್ತ ಲಕ್ಷಹರಿಸಿ ಜಿಷ್ಟಾರೋಪಚಾರ ಮಾಡುವುದು ದುಸ್ತರವಾಗುವುದು ಎರಡನೆಯ ಕಾರಣ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದನ ಅಥವಾ ಕುರಿ ಆಡುಗಳನ್ನು ಜಿಷ್ಟ ತುಂಬಿದ ಚಿಕ್ಕ ತೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಾಡಿಸುವುದು ಉತ್ತಮ ರೂಢಿಯಾಗಿದೆ.

ಪರಿಸರ ನೈರ್ಮಲ್ಯ, ದನಗಳ ಮೇಲಿನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾಳಜಿ, ಸಮತೋಲನ ಆಹಾರ ಮಾರ್ಪಾಕೆ, ಗಾಯಗಳು ಆಗದಂತೆ ಎಣ್ಣರವಹಿಸುವಿಕೆ ಹಾಗೂ ಗಾಯಗಳ ಸೂಕ್ತ ಪ್ರಥಮ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಂತಹ ಪಾಲಿಸಲೇ ಬೇಕಾದ ನಿಯಮಗಳಿಂದ ಗಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಹುಳು ಬೀಳುವುದು ತಪ್ಪುತ್ತದೆ.

- “ಜವಾರಿ ಬಸ್ತ್ರ್ಯ” - 9845708013